

[Rager.]

tægt paa under 6 000 Kr. — som Regel er tantiemelønnede Personer netop Personer med forholdsvis store Indtægter —, men det kan dog indtræffe, og dèr mener jeg jo, at Tantième ikke hører med til Løn i dette Lovforslags Forstand. Hvis en Mand har 3 600 Kr. i Lønning og saa yderligere faar 3 000 Kr. i Tantième — hvis han nu maa faa det efter anden Lov —, lad mig nøjes med at sige, at han faar 2 000 Kr. i Tantième, saa vilde jeg mene, at hans Bidrag kun kan blive de 48 Kr., forudsat at han ikke er pensionsberettiget. Jeg tror ikke, det vil være muligt at fortolke Tantièmen ind i Lønnen, naar det er saaledes, at samme Dag det foreliggende Lovforslag er til Behandling, er til Behandling et andet Lovforslag, i hvilket der udtrykkeligt i § 3 gøres opmærksom paa, at Aflønning med en højere Lønsats er een Ting og Tantième en anden Ting. Som sagt, jeg tror ikke, at mange Personer er under saadanne Forhold, men jeg vil gerne, at vi ogsaa diskuterer dette Spørgsmaal.

Dernæst er der Spørgsmaalet om provisionslønnede Personer. Provisionsløn er jo noget, som særlig forekommer inden for Repræsentantbranchen, hvor Folk meget ofte rejser paa egen Regning. Jeg mener, at disse Mennesker i Øjeblikket er undergivet ganske de samme Kaar som almindelige private erhvervsdrivende, selvstændige næringsdrivende, som man jo udtrykkeligt har udeladt af Loven, fordi man er klar over, at langt den største Del af disse er ramt økonomisk meget haardt under de nu eksisterende Forhold. Jeg tror, man maa indrømme, at det samme er Tilfældet med provisionslønnede Repræsentanter. Der er ogsaa en Del Repræsentanter, der har det saaledes, at de har en fast Gage eller i hvert Fald er garanteret et vist Minimum, men af dette Minimum skal de afholde en Række Udgifter selv. Jeg vil gaa ud fra, at disse Udgifter maa blive at fradrage, inden man kommer til den Lønning, af hvilken der skal betales Afgift.

Jeg opholder mig en Del ved disse Petitesser — kan man kalde det —, Petitesser i Sammenligning med det Lovgivningskompleks, der foreligger her, men jeg gør det, fordi det, selv om der fra alle Sider for Tiden vises — og det synes jeg man har Indtryk af — den fornødne Forstaaelse og det fornødne Samfundssind, alligevel er saaledes, at en Række Mennesker har Interesse ogsaa for deres egen Økonomi. Det er nu ikke galt, de har det,

for det er meget ofte Drivfjederen, naar der skal arbejdes fremad igen, men derfor er det rigtigt at faa klart disse Spørgsmaal, om hvilke der er Uro. Lad os se at faa dem klart i det Udvalg, der bliver nedsat.

Jeg behøver ikke at sige, at mit Parti tilsiger Lovforslaget en velvillig Behandling; for Ministeriet ved, at vi i Princippet er enige i Lovforslaget. Men jeg tilsiger ogsaa en forstaaelsesfuld Behandling af alle Detailler i Haab om, at vi snarest maa naa til Enighed, og at det derefter vil vise sig, at Loven vil faa de heldbringende Virkninger, som vi haaber og venter.

Valdemar Thomsen: Det, jeg har at fremføre, er først og fremmest Bemærkninger om de foreliggende Spørgsmaal i Almindelighed og Statsministerens Fremsettelsestale i Særdeleshed. Det er noget, der siger sig selv, at vi i Oppositionspartierne i den Tid, der er levnet os, ikke kan faa Tid til at beskæftige os med Enkeltheder i de forskellige Lovforslag. Den Rækkefølge, hvori Lovforslagene synes at skulle behandles, kan imidlertid tyde paa, at der her ved Forhandlingens Begyndelse overhovedet ikke maa tales om Problemet i Almindelighed; men maaske den højtærede Formand vil sige mig, hvordan jeg under disse Omstændigheder har at forholde mig for ikke at komme i Strid med Forretningsordenen.

Formanden: Jeg vil henstille til den ærede Taler at vente med almindelige Bemærkninger om det hele Lovkompleks, indtil vi kommer til Behandlingen af Lovforslaget vedrørende Pristallet.

Valdemar Thomsen: Nu kunde jeg naturligvis tale og saa fortsætte, indtil Formanden fratog mig Ordet — det vilde maaske være det rigtigste —, men jeg benytter Lejligheden til at gøre Indsigelse mod den Metode, som Regeringen her lægger op til. Statsministeren fremsatte i Gaar almindelige Bemærkninger, som der fra Oppositionspartiernes Side er al mulig Grund til at kommentere. Det Forslag, der angaar det vigtigste i det foreliggende Lovkompleks, nemlig Forslaget om Lønregulering, er nu rykket tilbage som Nummer sidst paa Dagsordenen. Meningen er ikke til at misforstaa, Meningen er, at Tinget skal køres træt, forinden der maa siges noget om Regeringens almindelige Politik. Jeg tror ikke, at der i vor politiske Historie findes Mage til Hensynsløshed mod Folketinget. Jeg tror